Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26421
Copyright: Admont, Benediktinerstift

innob̄ ē. ⁊ ⁊ res turpes age innob̄ ē.
Attam ñ vlt hō malū. eligit aū ⁊
meli⁹ reputat frequēs id q malū ē.
Nō ē ē genitor accōnū suar sic ē
genitor filior. Pmū g cay impō ē.
cui ⁊ p̄ncipū innob̄ ē. ⁊ ipm dp in
nob̄ ē. Et ē dehys q fūt sponte.
Vestificanē aū fēa lator legū hunc q
turpia agentib̄ penā infligit. ⁊ bona
agentib̄ honorāt. Instigantes hi m̄ ho
mines ad appetitū ⁊ opa virtutū ⁊
ad respuitēm vitior. Semo aū in
stigat hominē ad id qd ñ ē inci pot
estate. vt qd ñ sentiat dolorē. aut ab̄ do
lorē infentib̄. aut ñ sitiat aut calc
fientib̄. aut ñ pacat sitim aut famē
innutrimenti defectione. ⁊ hi m̄ mo
similib̄. Punit ē ignorātes pigno
rantia ei cui ipi ē cā. qui pigritam
suā in addiscendo. ⁊ pauc inteb̄
faciib̄ ad sciendū ⁊ necessis intelle
legis ē cōstitutes punit. cū in
ipis fūt paccōem voluntariā habi
t̄ adhere pd̄ cēnt habites adoptā
legis impletōem. Inquiens ē ē vt
dicat qd inust ñ ñ volens inust
ē. cū sciat opa pq̄ sit q̄s inust ⁊
potestatē habeat faciendi ea volēs
quo inustus ē. quēadmodū eger
voluntate. eger ē cū nolit credē
medicis. ⁊ abeis recipe res oseruā
tās sicē sanitatis. A principio g in
eo erat ñ infirmari. fēa ⁊ exercendi
ne. iam inco ñ ē vt cū velit sanet.
Vt pote in pierente lapidē a principio
qdem in po erat ñ prēc ipm. Emissū
aū lapidē. ñ cū voluit resumere. aut
retinebit ipm. Qdē m̄ inuusto ul
dēq̄ pulso habitu affirmato ñ facile
ē amalitis abstinē. De bonitate ⁊

Non solum aū malicia naturali
malitie aīē spontanee ē timo
ingīdam hominū sitū ⁊ natales. Attam p
hibito ñ pfect in natura. cui ea ē natā.
vt indeformitate ⁊ cecitate ⁊ claudica
tione. natalī ortingentib̄. Pfect aū in
ea que auolitate ē. ⁊ q̄ fit negligē
tiā. ⁊ pdimissionē rerū offentiū. ⁊ p
uoluntariā ingestionē siu intemp̄ pnitio
sis. Unde cecitas ul quaecūq̄ alia. acci
dētū pt̄ siu culpā hōis accidētiū ipi
ñ impīat. si pte insente siu hōis. ⁊
bōficior interdictione subtrant. Ceco
aū pp̄ vltima vim potacōem ul quaecūq̄
alia cōcione exculpa ppī siu laborāti.
omēs impīant. ⁊ vt aliqs insit.
Unicēp ⁊ hominū talis finis inde
qual habito ipē fūt. Si g hic siu m̄
dsq̄ q̄dam sibi causa ē. ⁊ ymaginatōes
sic quā desine hīt. quodām ē cā erit.
Sed q̄ indiget hō vt pēt omēm exercita
tōem alqs natiū habeat pnicp̄. habi
le. adinē bonū ⁊ malū discernē. ⁊ ad
illi appetitū ⁊ hui respuitēm. Optima
eni rerū ē quā ñ ē impossibile accipe.
passuitudinē ⁊ doctrinam. si q natālit
insita ē. ⁊ hec ē pfēa. ⁊ ia bonitas na
tē. Non ē imagō virtutis spontanee.
vl inspontanee. quā vitia eis opōita.
Non aū eodem m̄ actiones sit
spontanee. ⁊ habite. actiones ē semp ē
spontanee. Habite aū impnicp̄ solū.
Verno dp aū hicu deuicep decen
dū. ⁊ p defatigatione. De virtute
Fortitudo igit vt ē ⁊ fortitudinis.
medū inter timiditatē ⁊ audatiā.
Quedā ē timīe decens ē. vt actōnes
ignominiosas. ⁊ vnusalitē q fāmā
hōmis denigrant. Talia enī ñ timēs
infrenit est. ⁊ vituperio dign̄. Timēs
aū laudabil existit. Et q̄dam hominū
ea bellicosa timidi existūt ⁊ hīt au
datā ea pecuniārī expensionē.
Fortis ⁊ ñ timet mun quā opt.